би се потврдила његова идентичност, односно којима би престале ма какве друге тешкоће, које су наступиле у дотичној истрази.

ARTICLE XII.

The extradition shall not take place unless the evidence be found sufficient according to the laws of the State applied to, either to justify the committal of the prisoner for trial, in case the crime had been committed in the territory of the said State, or to prove that the prisoner is the identical person convicted by the Courts of the State which makes the requisition, and that the crime of which he has been convicted is one in respect of which he has been granted by the State applied to. In Her Britannic Majesty's dominions the fugitive criminal shall not be surrendered until the expiration of fifteen days from the date of his being committed to prison to await his surrender.

ARTICLE XIII.

If the individual claimed by one of the two High Contracting Parties in pursuance of the present Treaty should be also claimed by one or several other Powers, on account of other crimes or offences committed upon their respective territories, his extradition shall be granted to that State whose demand is earliest in date.

ARTICLE XIV.

If sufficient evidence for the extradition be not produced within two months from the date of the apprehension of the fugitive, or within such further time as the State applied to, or the proper Tribunal thereof shall direct, the fugitive shall be set at liberty.

ARTICLE XV.

All articles seized which were in the possession of the person to be surrendered, at the time of his apprehension, shall, if the competent authority of the State applied to for the extradition has ordered the delivery thereof, be given up when the extradition takes place, and the said delivery shall extend not merely to the stolen articles, but to everything that may serve as a proof of the crime.

Члан XII.

.....

Издавање неће се дозволити, осим у случају да се нађе, да су доказна средства довољна, према законима умољене Државе, за стављање криваца под суд, кад би дотични злочин био учињен у територији речене Државе, или за утврђење да је ухапшени идентичан с лицем, које је осуђено судовима Државе, која тражи издавање, и да злочин, због којега је осуђен, спада у категорију оних, за које би, у време кад је ова осуда изречена, умољена Држава дозволила издавање. У територијама Њенога Британскога Величанства одбегли кривац издаваће се тек по истеку 15 дана од дана кад је био притворен у цељи издавања.

Члан XIII.

Ако једна или више других Влада захтевају лице, чије је издавање на основу овог уговора од једне од Високих Уговорних Страна тражено, због других злочина или казнимих дела учињених на њиховом земљишту, онда ће то лице бити издато оној Влади, чија је молба најранија.

Члан XIV.

Ако за два месеца, од дана кад је лице, чије се издавање тражи, притворено, или за дуже време, које би умољена Држава односно надлежни Суд одредио, нису поднесена довољна доказна средства, која би издавање могла оправдати, пребегло ће се лице пустити у слободу.

Члан XV.

Сви предмети узапћени, који су били за време његовог стављања у притвор, у притежању лица, чије се издавање захтева, предаће се, ако је надлежна власт умољене Државе наредила њихову предају, другој Држави у време самог издавања, али ово се не тиче само украдених ствари, него и свију предмета, који би могли да служе као доказ о дотичној кривици.